

man nedsatte Beløbet fra 3,000 Kr. til 2,500 Kr. Jeg har intet imod at understøtte saadanne Bestræbelser, om der skulde vise sig nogen Udsigt til at føre noget igennem i den Retning. Men i Henhold til Ministerens Udtalelser og til den Stemning, der har været raadende i Udvalget, ser jeg ikke, der er nogen Sandsynlighed derfor. Saa vidt jeg ved, ere 2,500 Kr. det Beløb, der benyttes til de Baade, der bruges i Bælterne, til Dels i Kattegattet og særlig i Østersøen. Der kunde derfor være nogen Rimelighed for at overveje, om man kunde komme noget ned med det her foreslaaede Beløb, men det henstiller jeg ganske.

Til Udvalgets højtærede Formand (Markvorsen) skal jeg sige, at jeg naturligvis ikke har ment, at Fiskerne var fuldmyndige, naar de var 22 Aar, fordi man gav dem denne Stemmeret. Det er en meget rigtig Forudsætning fra det ærede Medlems Side. Jeg har blot ment, at Fiskerne selv betragte sig som noget mere myndige end tidligere, da vi i Fiskeriloven have bestemt, at de skulle kunne stemme ved Oprettelse af Vedtægter og andet mere, naar de ere 22 Aar og have $\frac{2}{5}$ af deres Indtægt ved Fiskeri. Men det er selvfølgelig kun en Talemaade, der benyttes mellem Fiskere, naar de betragte sig som myndige, fordi de have denne Stemmeret. Ligesom Ministeren tror jeg ikke, at man animerer Fiskerne til at søge Laan, fordi man indsætter denne Bestemmelse om de 22 Aar, og jeg vil derfor fraraade at sætte Grænsen ved 25 Aar. Der er neppe heller nogen Grund til Bestemmelsen om, at de skulle eje $\frac{1}{10}$ af Laanesummens Størrelse. De kunne efter Lovens Ord ikke faa mere at laane end $\frac{2}{3}$ af Værdien af et nyt Fartøj og det halve af Værdien af et ældre Fartøj, og lige saa lidt som den højtærede Minister indser jeg derfor, at der er Grund til en saadan Bestemmelse. Fiskerne skulle eje eller paa anden Maade skaffe Sikkerhed for, at de have $\frac{1}{3}$ eller Halvdelen af Værdien af Baaden.

Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Vinderup (A. Andersen) fremdrog om Ulykkesforsikringen, var ogsaa fremme ved første Behandling, og det er vist ikke saa stort et Spørgsmaal, at det er Umagen værd at forandre Lovens Tekst i den Henseende. Alle Fiskere vide vistnok, at det er en overordentlig stor Fordel for dem, at de kunne blive ulykkesforsikrede. Der kan maaske være enkelte af dem, der sige: Vi bryde os ikke om at blive ulykkesfor-

sikrede, vi ere saa vel stillede i økonomisk Henseende, at vi ikke bryde os om at give vor Familie eller os selv en saadan Sikkerhed, men det er sikkert Landet over forholdsvis faa. Og naar der tales med de paagældende om det, tror jeg ikke, de ville stille særlige Krav i den Henseende. Jeg henstiller til de respektive Rigsdagsmænd, der tale med Fiskerne om denne Sag, at gøre disse opmærksomme paa den store Fordel, det er at være ulykkesforsikret. Jeg tror, at disse Røster her efter da ville blive færre og færre, idet man mere og mere kommer til at indse det Gode, som Staten her byder.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte og atter anbefale de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringer.

N. C. Christensen: Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke kan gøre sig fortrolig med Tanken om at modtage vort Ændringsforslag om en Nedsættelse af Renten til 3 pCt. Han gør gældende, at det spiller ikke nogen stor Rolle for Fiskerne, om de skulle betale $3\frac{1}{2}$ eller 3 pCt. Det kan naturligvis siges. Men jeg vil dog i den Henseende minde den højtærede Minister om den Udtalelse, han selv brugte for lidt siden i Anledning af Forslaget om Nedsættelse af Laanesummen. Han anvendte nemlig det gamle Billede om Hesten, om hvilken Manden sagde: Kan den trække det Læs, kan den trække den Smule mere med. Det samme kan man sige her, en halv Procent i Rente er ganske vist ikke noget stort Beløb, men naar de vedkommende samtidig skulle betale Laanet tilbage i 11 Aar, ere de dog spændte ret haardt for, og den halve Procent er da et Plus til de aarlige Udgifter. Jeg er derfor ked af, at Ministeren ikke kan strække sig videre.

Angaaende Ændringsforslaget under Nr. 4, der er anbefalet af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) og det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen), var navnlig det sidste ærede Medlem højt oppe i sin Bebrejdelse mod os Socialdemokrater, fordi vi ikke kunde gaa med dertil. Dette Ændringsforslag falder egentlig i to Dele. Den ene gaar ud paa, at Fiskerne skulle være i Besiddelse af $\frac{1}{10}$ af Baadens Værdi for at kunne opnaa Laanet, og den anden Del af Forslaget gaar ud paa, at de skulle godtgøre, at de ikke ved egne Midler kunne komme i Besiddelse af det Fartøj eller et lignende, hvortil Laan søges. Naar nu vi Socialdemo-